

N:o 195.

Af Herr G. Hæggström: Angående exporttull å sparrar eller förbud för deras utförande ur riket.

I tal och skrift har mycket ordats om skogsafverkningen i de nordligare länen och om dess ordnande på ett mera tillfredsställande sätt, men dervid vill det synas, som man minst beaktat hvad som i främsta rummet och snarast tarfar rättelse, nemligen att så fort som möjligt söka stäffa afverkningen af ungskogen, hvilken, ensamt genom den för jernstillverkningen oundärliga kolningen, ändå rätt strängt anlitas.

För den med förhållandet någorlunda bekante ligger det snart sagdt i öppen dag, att på många ställen efter kustlandet inom Wester- och Norrbotten ungskogen, medelst den på sednare åren allt mer tilltagande sparrhuggningen, afverkas på ett sätt, som svårligen kan stå i öfverensstämmelse med skogens framtida bestånd, äfvensom att en snar ändring i detta, för nämnda landsdelar isynnerhet och för fäderneslandet i allmänhet, högst menliga förhållande bör ju förr dess heldre åvägbringas.

Ett verksamt medel, att förhindra den för skogens framtida bestånd i allt för stor skala pågående afverkningen af ungskog torde vara, att antingen lägga exporttull å sparrar eller förbjuda dem till export, och får jag därför värdsamt föreslå, att Riksdagen för sin del beslutar:

antingen att en exporttull af 5 öre per kubikfot åsättes alla sparrar af 5 tums diameter å midten eller derunder, hvilka från och med 1869 från riket exporteras; eller

att från och med samma års början dylika sparrar tillsvidare förbjudas till export.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1868.

Gustaf Hæggström.

Härmed förena sig:

L. J. Fahlander, Axel Lundström, Z. Grape, Olof Nilsson, H. Hansson.